

References:

1. Zakon Ukrainy «Pro osvitu»: Za stanom na 05.09. 2017 r. / Verkhovna Rada Ukrainy. - ofits. vyd. – K.: Parlam. vyd-vo, 2017. - 40 s. – (Ser. "Zakony Ukrainy").
2. Melikova C. O. Interaktyvne navchannia – innovatsiina forma navchalnoho protsesu / S. O. Melikova // Visnyk Cherkaskoho universytetu. – Serii: Pedagogichni nauky. – 2011. – Vypusk 206. – S. 89–93.
3. Sysoieva S. O. Osvita i osobystist v umovakh postindustrialnoho svitu : monohrafiia / S. O. Sysoieva. – Khmelnytskyi : KhHPA, 2008. – 324 szvernennya: 20.03.2019).
4. McClintock, R. (1971) Toward a place for study in a world of instruction. Teachers College Record, 72, P. 405-416.

УДК 378.148(477):005.342

Аліна Олегівна Єфіменко,

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,

Державний біотехнологічний університет, (ДБТУ),

ORCID ID: 0009-0000-0291-1797

Світлана Володимирівна Герасименко,

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти, Державний

біотехнологічний університет (ДБТУ),

ORCID ID: 0009-0000-2024-5564

Аліна Олександрівна Засядьвовк,

здобувач першого (бакалаврського) рівня вищої освіти,

Державний біотехнологічний університет,

ORCID ID 0009-0006-8330-2830

Світлана Анатоліївна Золотарьова,

кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри ЮНЕСКО «Філософія людського спілкування» та соціально-гуманітарних дисциплін, Державний біотехнологічний університет
ORCID ID 0000-0001-7275-5603

ІННОВАЦІЙНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ У ВИЩІЙ ШКОЛІ УКРАЇНИ

Alina Olegovna Yefimenko,

a graduate of the first (bachelor) level of higher education,
State Biotechnological University (SBTU),
ORCID ID: 0009-0000-0291-1797

Svetlana Volodymyrivna Gerasimova,

a graduate of the first (bachelor) level of higher education,
State Biotechnological University (SBTU),
ORCID ID:0009-0000-2024-5564

Alina Oleksandrivna Zasiadvovk,

graduate of the first (baccalaureate) level of higher education,
State Biotechnological University (SBTU),;
ORCID ID:0009-0006-8330-2830

Svitlana Anatoliivna Zolotarova,

candidate of agricultural sciences, associate professor of the UNESCO Department "Philosophy of Human Communication" and social and humanitarian disciplines,
State Biotechnological University, (SBTU),
ORCID ID 0000-0001-7275-5603

INNOVATIVE TEACHING METHODS IN HIGH SCHOOLS OF UKRAINE

Анотація. Проаналізовано уявлення вітчизняних викладачів щодо інноваційних методів, які запроваджуються у вищій школі. Визначено основні поняття освітніх інновацій. Показано основні переваги різноманітних методів з погляду на формування та розвиток майбутніх фахівців. Встановлено, що ефективними формами навчальної роботи з впровадження

до освітнього процесу інноваційних процесів та формування ключових професійних компетенцій майбутніх спеціалістів є застосування різноманітних активних форм. Використання різних методів та прийомів активного навчання пробуджує у студентів інтерес до самої навчально-пізнавальної діяльності, що дозволяє створити атмосферу мотивованого, творчого навчання та одночасно вирішувати цілий комплекс навчальних, виховних завдань.

Ключові слова: інноваційні методи, освітні інновації, активні форми навчання

Abstract. The ideas of domestic teachers regarding innovative methods introduced in higher education were analyzed. The main concepts of educational innovations are defined. The main advantages of various methods from the point of view of formation and development of future specialists are shown. It has been established that effective forms of educational work on the introduction of innovative processes into the educational process and the formation of key professional competencies of future specialists are the use of various active forms. The use of various methods and techniques of active learning awakens students' interest in the educational and cognitive activity itself, which allows to create an atmosphere of motivated, creative learning and simultaneously solve a whole set of educational and educational tasks.

Key words: innovative methods, educational innovations, active forms of learning

Події останніх років внесли низку змін до системи освіти. Найбільш значущою подією останніх десятиліть є діджиталізація суспільства та проникнення інтернет-технологій у навчання. Цифрові технології змінили способи спілкування, спосіб мислення, а також соціальні навички та поведінку людства.

Педагогічні інновації – це зміни в педагогічній діяльності, спрямовані на підвищення освітнього процесу. Інноваційні методи навчання вивчаються і досліджуються спеціалістами з різних галузей, таких як педагогіка, психологія, інформаційні технології, соціологія тощо. До таких спеціалістів можуть належати науковці, викладачі, педагоги, консультанти з питань освіти, аналітики і технічні спеціалісти.

На думку О. Бульвінської [1] найефективнішим способом розвитку дослідницьких здібностей студентів є активні методи, які спонукають до активної розумової та практичної діяльності під час засвоєння навчального матеріалу.

Тураєвою І.І., Шевченко Н.М. [2] було розглянуто та введено поняття «партнерська технологія», розкрито поняття «кооперативного навчання» та проілюстровано застосування його методів та прийомів. Кооперативне навчання є широко визнаним у сфері освіти. Його популярність зростає завдяки багатьом причинам, бо саме кооперативне навчання: допомагає викладачеві продуктивно працювати у групах з великою кількістю учнів (студентів); удосконалює академічні досягнення; сприяє соціальному розвитку.

Л.В. Козак [3] спираючись на досвід вітчизняних колег, пояснює, що інноваційне навчання забезпечує варіативність та особистісно-орієнтовану спрямованість навчально-виховного процесу, внаслідок чого знання, уміння й навички студентів перетворюються у засіб розвитку їх пізнавальних і особистісних якостей, забезпечують їх здатність бути суб'єктом інноваційної професійної діяльності.

Освітні інновації – це не стільки інструмент, як важливі, доленосні, докорінні зміни у свідомості педагогічної спільноти і студентства – зміни, які спонукають людей активно і добровільно шукати нові інструменти і бути готовими їх застосовувати. Усю множину причин гальмування освітніх інновацій можна поділяти на системні і соціально-психологічні [4].

За даними авторів [5], використання системи активних методів навчання змінює традиційний характер навчальної програми та вимагає дотримання основних елементів методики, які передбачають підготовку студентів до активного сприйняття навчального матеріалу, постановки запитань і творчих завдань, проведення різних форм закріплення.

З огляду на вищезгадані джерела, вважаємо, що у сучасному освітньому процесі проблема інноваційних методів навчання залишається однією із актуальних у світовій педагогічній і науково-дослідній діяльності.

При вивченні проблеми впровадження інноваційних методів спостерігається складність та багатогранність даного процесу. Особлива увага зосереджена на тому, що інноваційний підхід до навчання студентів має бути системним та охоплювати всі аспекти навчально-виховної роботи під час підготовки майбутніх фахівців, при цьому мають бути переглянуті теоретичні та практичні підходи до змісту освіти, професійно-педагогічної підготовки викладачів, розроблення нових технологій та методів навчання.

Теорії освіти розглядають не тільки студента та викладача (мікрорівень взаємодії), але і участь держави у системі освіти (макрорівень).

Прикладом того є основні законодавчі та нормативно-правові акти, які регулюють освіту. Закон України «Про вищу освіту» серед основних завдань вищих навчальних закладів передбачає «забезпечення органічного поєднання в освітньому процесі освітньої, наукової та інноваційної діяльності».

Інноваційні методи включають інтерактивні та комп'ютерні технології. Інтерактивні технології розподіляються на наукові, соціальні, професійні, інтегральні. Технології комп'ютерного навчання поєднують в собі збір, обробку, зберігання та передачу інформації від студента до студента та навпаки.

На сьогодні в практиці педагогічної діяльності широко використовують імітаційні методики навчання. До них відносять рольові та організаційні ігри. За допомогою ігор у студентів спостерігається прояв продуктивної

діяльності. Ділові ігри, в основному, поширені при вивченні спеціальних дисциплін, які потребують розгляд типових ситуацій і проблем.

Іншим не менш цікавим методом є метод проектів. Його засновано на засвоєнні знань, методики викладання матеріалу, використання технологій презентації та творчої складової при складанні доповіді. Окрім цього, цей метод потребує від студента дослідницьких навичок та умінь, критичного мислення та креативних підходів при викладанні доповіді.

Тобто ефективними формами навчальної роботи з впровадження у освітній процес інноваційних процесів та формування ключових професійних компетенцій майбутніх спеціалістів є застосування різноманітних активних форм та методів навчання: створення проектів, підготовка публічних виступів, дискусійне обговорення професійно-важливих проблем, навчання у співпраці, створення проблемних ситуацій, підготовка спрямованих відеофільмів та презентацій. Використання інноваційних методів у професійно орієнтованому навчанні є необхідною умовою для підготовки висококваліфікованих спеціалістів. Використання різноманітних методів та прийомів активного навчання пробуджує у студентів інтерес до самої навчально-пізнавальної діяльності, що дозволяє створити атмосферу мотивованого, творчого навчання та одночасно вирішувати цілий комплекс навчальних, виховних завдань.

Література:

1. Bulvinska. O. (2019). Сучасні методи навчання і викладання на основі дослідження: зарубіжний досвід. *Освітологічний дискурс*, 1-2 (24-25), 83–103. <https://doi.org/10.28925/2312-5829.2019.1-2.83103>

2. Тураєва І.І., Шевченко Н.М. Упровадження методів кооперативного навчання у вищих навчальних закладах.: зб. наук. ст., матеріали III міжнар. наук.-практ. конф., 10-11 листоп. 2015 р. / Національна академія Національної гвардії України. – Х. : ХОГОКЗ, 2015. – 286 с.

3. Козак Л. В. Дослідження інноваційних моделей навчання у вищій школі / Л. В. Козак // Освітологічний дискурс. - 2014. - № 1. - С. 95-107. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/osdys_2014_1_1

4. Петрунько О. В. Освітні інновації в Україні: проблеми впровадження та можливості оптимізації/ О. В. Петрунько // Освітологічний дискурс. - 2014. - № 1. - С. 194-207

5. Сипченко В. Активні методи навчання як засіб формування мотивації навчальної діяльності студентів / В. Сипченко, А. Левченко // Професіоналізм педагога: теоретичні й методичні аспекти. - 2017. - Вип. 6. - С. 119-127

References:

1. Bulvinska. O. (2019). Suchasni metody navchannia i vykladannia na osnovi doslidzhennia: zarubizhnyi dosvid. Osvitlohichnyi diskurs, 1-2 (24-25), 83–103. <https://doi.org/10.28925/2312-5829.2019.1-2.83103>

2. Turaieva I.I., Shevchenko N.M. Uprovadzhennia metodiv kooperatyvnoho navchannia u vyshchych navchalnykh zakladakh.: zb. nauk. st., materialy III mizhnar. nauk.-prakt. konf., 10-11 lystop. 2015 r. / Natsionalna akademiia Natsionalnoi hvardii Ukrainy. – Kh. : KhOHOKZ, 2015. – 286 s.

3. Kozak L. V. Doslidzhennia innovatsiinykh modelei navchannia u vyshchii shkoli / L. V. Kozak // Osvitlohichnyi diskurs. - 2014. - № 1. - S. 95-107. - Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/UJRN/osdys_2014_1_1

4. Petrunko O. V. Osvitni innovatsii v Ukraini: problemy vprovadzhennia ta mozhlyvosti optymizatsii/ O. V. Petrunko // Osvitlohichnyi diskurs. - 2014. - № 1. - S. 194-207

5. Sypchenko V. Aktyvni metody navchannia yak zasib formuvannia motyvatsii navchalnoi diialnosti studentiv / V. Sypchenko, A. Levchenko // Profesionalizm pedahoha: teoretychni y metodychni aspekty. - 2017. - Vyp. 6. - S. 119-127